

Myndina tók Jens Kristian Vang tá Søren Ryge var í Føroyum og gjørdi sendingina um Trónd Patursson, ið verður endursend í SvF í dag klokkan 17³⁰

600.000 sóu Trónd

Er gestsins eyga gløgt? Tað vil orðatakið í øllum førum vera við, og at føroyingum ofta dámar at hoyra fremmandamannin fortelja, hvat hann heldur um Føroyar, er ikki ókent. Í vikuni hevði tað eydnast Føroyahúsinum í Keypmannahavn at fáa blaðmannin, rithøvundan og ikki minst uttandurasjónvarpsmannin, Søren Ryge Petersen, á gátt at greiða frá sínum Føroyaferðum

Theodor E. D. Olsen

Hóast Søren Ryge, sum hann ofta verður nevndur - kanska tí, at hann ongan-tíð sleppur sínum elskaða fylgisveini, pipuni - bert hevur gjørt seks sendingar úr Føroyum í 10 ár, so minnst fólk enn hesar myndir og frásagnir hjá tí ferðandi sjónvarpsmanninum við tí blómeltu røddini, ið tó altíð inniheldur ein brodd av ironi og ikki minst sjálvironi. Altíð fangar hann hyggjaran, hóast evnini, sum hann víðger, og ikki minst fólkin, hann hittir, kunnu vera serlig.

Fólk

- Hvat er gott sjónvarp, spurdi Søren Ryge á samkomuni. Sjálvur helt hann, at til slíkar sendingar, sum hann ger, er altíð neyðugt at finna fólk við útstráling. Tí hóast Søren ofta verður settur í samband við nátt-

úrusingar, leggur hann stóran dent á mannalýsingar og korini, sum fólk liva undir. Hann hevur eisini skrivað bók um ymisk kend og ókend fólk í Danmark, m.o. bassspælaran, Niels-Henning Ørsted Pedersen, ið telist millum tey kendu.

Søren Ryge vísti brot úr fleiri av sínum sendingum úr Sumba, Skúvoy, Klaksvík og Mykinesi, sum vóru endarsendar í donskum sjónvarpi herfyri, og hann greiddi frá, at burtur-seð frá tí, at hesi fólkin fiskaðu, fangaðu fugl ella arbeiddu ull, so innihildu tey nakrar universellar dygdir, sum hann málbar seg.

Men týðningarmikið var at finna og lýsa áhuga-verdar persónar, tí ofta kundi tað vera trupult bara at avtaka ta føroysku náttúruna og minka eitt nú Beinissvørð niður í 28 tummyar.

Brim

Ofta kundi náttúran eisini beinleiðis forða fyri góðum upptøkum í Føroyum. Eitt nú stóð filmsliðið einaferð á Pollinum í Sumba, tá brimið leikaði harðast. Men hvussu teir so royndu var tað ógjørlegt at vera skíggjatrøll og at halda myndatølinum, tá brotini syftu alt ið fyri var, og Søren vildi vera við, at sumbingar vóru til reiðar at taka teir niðan í bygdina við makt.

Men hóast hann víðgekk sítt dárarirvi í hesum førunum, duld sjónvarpsmaðurin ikki fyri, hvussu hugtíkin hann var av sjónum, sum hann segði vera úr sama tilfari sum tárið hjá einum menniskja.

Seinni, tá hann aftur skuldi brúka myndir av sjógvi og ikki vildi koma aftur í somu ótespiliga stöðu, bað hann SvF útvega sær eitt band, sum

teir høvdu tikið av brimi meðan onnur av ódnunum í áttatiárunum leikaði á. Ta ferðina fingur Søren og manning hansara tó sjálvir nakrar myndir í kassan, sum teir kundu brúka, men tá teir kortini av berum forvitni fóru at hyggja eftir bandinum, sum teir føroysku myndamenninir høvdu tikið av brimi, varnaðust teir munin á tilknýtinum og víður-skiftunum hjá føroyingum og útlandingum við havið. Tí meðan Søren Ryge hevði staðið niðri á Pollinum í Sumba og veruliga kundi havt komið sær og filmsliði í óføri, vóru myndirnar hjá SvF tiknar langt uppi úr bygdini gjøgnum vindeyga á einum jeppi.

Góðska í bestu senditíð

Ofta frættir Søren frá fólki, ið biðja hann gera eina sending um tey sjálvi. Men tað er ikki

altíð, at slíkar sendingar hepnast so væl. Sum nevnd dámar Søren Ryge sjálvur at finna serlig fólk við útstráling, og feskaða dømi hjá honum um eina slíka sending, er tann um Trónd Patursson. Hendan bleiv sera vælumtókt, og kanningar vístu, at 600.000 hyggjarar fylgdu á Søren á ferð síni í Føroyum saman við Tróndi. Til stuttleika nevndi Søren, at í hesum førunum hevði hann »snýtt« eitt sindur við »vörumerkingini« til skráleiðsluna og hyggjaranar. Tí hevði hann valt at kalla hetta eitt kunstnara-portrett burturav, hevði sendingin neyvnan fingið nakað gott pláss í skránni. Hinvegin snúði sendingin seg eisini um annað enn list. Fólkin hava sum kunnugt stóran týðning fyri Søren, og hann helt, at góðska eisini skuldi hava ein kjans eitt kvøld í prime time, tá øll familjan situr

saman og hyggur.

Nær Søren Ryge Petersen kemur aftur til Føroya at gera sendingar, visti hann ikki at siga. Fyrst má hann finna spennandi fólk og evnir. Hann helt tó ikki at tað mundi fara at loysa seg at víðgera grindadráp. Tað er ov viðkvæmt, helt hann.

Tær ferðirnar sjónvarpsmaðurin higartil hevur verið í Føroyum, hevur ofta verið í januarmánaði. Altso ikki í vanligari ferðamannatíð. Ferð eftir ferð nevndi hann havið og brimið, og meðan vit ofta kalla sjógvin »ljótan«, tá hann er kargastur, segði hann seg kunna blanda estetikk upp í sjórokið um veturin.

Alt veldst um eygað, sum sær. Og gestsins eyga er eisini gløgt.